

επιχείρησης»), την έννοια ότι απαγορεύει νομοθετική διάταξη κράτους μέλους βάσει της οποίας ο εργοδότης δύναται να μετατρέψει τη σχέση εργασίας από μερικής σε πλήρους απασχόλησής ακόμα και παρά τη βούληση του εργαζομένου.

- 2) Απαγορεύει η ίδια οδηγία εθνική ρύθμιση (όπως το άρθρο 16 του ιταλικού νόμου 183/4.11.2010) που επιτρέπει στον εργοδότη να μετατρέψει τη σχέση εργασίας από μερικής σε πλήρους απασχόλησής ακόμα και παρά τη βούληση του εργαζομένου.

(¹) Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη στις 6 Ιουνίου 1997 από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ L 14, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Teleklagenævnet (Δανία) στις 25 Απριλίου 2013 — TDC A/S κατά Erhvervsstyrelsen

(Υπόθεση C-222/13)

(2013/C 207/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Teleklagenævnet

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: TDC A/S

Καθού: Erhvervsstyrelsen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει η οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (στο εξής: οδηγία για την καθολική υπηρεσία) (¹), περιλαμβανομένου του άρθρου 32 αυτής, τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίζει κανόνες δυνάμει των οποίων μία επιχείρηση δεν μπορεί να έχει αξίωση έναντι του κράτους μέλους για τη μεμονωμένη επιστροφή των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών μη καλυπτόμενων από το κεφάλαιο II της οδηγίας, εφόσον τα κέρδη που έχει αποκομίσει η επιχείρηση από άλλες υπηρεσίες, οι οποίες καλύπτονται από τις κατά το κεφάλαιο II της οδηγίας υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας της επιχείρησής αυτής, υπερβαίνουν τη ζημία που συνδέεται με την παροχή των πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών;
- 2) Αποκλείει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίζει κανόνες που επιτρέπουν σε επιχειρήσεις να προβάλλουν αξιώσεις έναντι κράτους μέλους για την επιστροφή των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος

της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών μη καλυπτόμενων από το κεφάλαιο II της οδηγίας, μόνον όταν το εν λόγω καθαρό κόστος συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί το κράτος μέλος να ορίζει ότι η παροχή πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών μη καλυπτόμενων από το κεφάλαιο II της οδηγίας δεν συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση, όταν η επιχείρηση, κατά γενική θεώρηση, έχει πραγματοποιήσει κέρδη από την παροχή όλων των υπηρεσιών ως προς τις οποίες υπέχει υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας, περιλαμβανομένων και των υπηρεσιών που θα είχε παράσχει αν δεν της είχε επιβληθεί υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;
- 4) Αποκλείει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία τη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίζει κανόνες δυνάμει των οποίων το καθαρό κόστος μιας συγκεκριμένης επιχείρησής για την παροχή καθολικής υπηρεσίας κατά το κεφάλαιο II της οδηγίας υπολογίζεται με βάση τα συνολικά έσοδα και το συνολικό κόστος που συνδέονται με την παροχή της οικείας υπηρεσίας, περιλαμβανομένων και των εσόδων και του κόστους που θα είχε η επιχείρηση αν δεν της είχε επιβληθεί υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;
- 5) Επιρεάζει την απάντηση στα τέσσερα πρώτα ερωτήματα η ενδεχόμενη επιβολή υποχρεώσεως προς παροχή πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών εντός της Γροιλανδίας, η οποία κατά το παράρτημα II της ΣΛΕΕ είναι υπερπόντια χώρα ή έδαφος, όταν η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται από τις δανικές αρχές σε επιχείρηση η οποία είναι εγκατεστημένη στη Δανία και δεν έχει κατά τα λοιπά δραστηριότητες στη Γροιλανδία;
- 6) Ποια σημασία έχουν για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθώς και η απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του άρθρου 106, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος;
- 7) Ποια σημασία έχει για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα η αρχή των ελάχιστων στρεβλώσεων στον ανταγωνισμό ιδίως κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, το άρθρο 3, παράγραφος 2, και τις αιτιολογικές σκέψεις 4, 18, 23 και 26, καθώς και το παράρτημα IV, μέρος Β, της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία;
- 8) Εφόσον οι διατάξεις της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία εμποδίζουν τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων όπως οι μνημονευόμενες στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τέταρτο ερώτημα, έχουν οι διατάξεις αυτές ή τα εμπόδια αυτά άμεσο αποτέλεσμα;

(¹) ΕΕ L 108, σ. 51.